

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de
Parisiis, M.D.LXXV.

Mundi voluptates dolore concludi. 83.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](#)

S A C R A

tiam habet , cùm autem peperit , iam non meminit pressuræ propter filium.

Mundi voluptates dolore
concludi.

83.

Nil moror hanc supera que virgo parte videt,
Inferiora tamen corporis anguis habet.
Nil moror hunc, tristi qui tempore linquit amicam
Fælici assiduus cui comes ante fuit.
Nil moror has epulas, que cùm arrisere palato,
Post stomacho damnum perniciemque ferunt.
Denique non mundi vanissima gaudia, quorum
Esse solet finis pestifer ipse moror.

S C H O L I A .

Pross. 5. **N**il moror hanc) Quod de impudica muliere scribit Sapiens, nimirum ipsius consuetudinem primum iucundam ac suaveim esse, verum ad extremum absinthio amariorem inueniri, hoc ad omnes mundi voluptates, quæque in Deo minimè sitæ sunt, non in eptè referri potest. Vnde Aristo

teles, ut est apud Laërtium, dicere solebat, voluptates, non venientes, sed abeuntes, hoc est eorum non initium, sed finem, inspici debere. Siquidem cum veniam, animos nostros falsa suavitatis specie demulcent: at cum abeunt, acerbum pœnitentiæ aculeum in animis nostris infixū relinquunt. Vnde est illud Augustini: Delectatio occidit, & periiit: vulnerauit, & transiit: miserum fecit, & abiit: infœlicem reddidit, & reliquit. Ac rursum in Confessionibus suis: Quocunque se cō-
vertat anima, in doloribus figitur, præterquam in Deo.

*Lib. 4.
cap. 10.*

Diaboli potestatem à Christo
fractam esse. 84.

*C*Vm canis est mordax, hunc tu compescet catena.
Irritus illius tum furor omnis erit.
Tum frustrâ se se huc vertet se vertet et illuc:

x iiii